

Eva kapetanica
razbija stereotipeNikolina na komandnom
mostu "Stena Crystal Sky"Napisao: Hrvoje HODAK
Fotografije: Arhiva ZIP

Mlada pomorska časnica Rabljanka Nikolina Eva Pahljina ostvarila je svoj san odlaskom na LNG tanker "Stena Crystal Sky" i time ispisuje nove stranice hrvatskog pomorstva

U pomorstvu diljem svijeta sve je očiti manjak pomorskih časnika, no unatoč tome brodari još uvijek nisu spremni dodatno poticati žene da se odluče za izbor zvanja u pomorstvu. One rijetke same se odlučuju za takve fakultete, a podrška koju zapošljavanju žena daju pojedini brodari vezana je isključivo uz izjednačavanje prava, no sve je to još na simboličnoj razini pa žene, od 1,5 milijuna pomoraca, čine tek oko 2 posto.

Iako se diplome i ovlaštenja naših Pomorskih fakulteta priznaju u svim zemljama svijeta, iako su nam studijski programi usuglašeni s međunarodnim konvencijama, za ženu pomorkinju ipak najveći izazov, nakon diplome, ostaje odvažiti se i – zaploviti, otisnuti se na oceane u tako dominantno muškom okruženju. U hrvatskoj pomorskoj tradiciji žene časnici doista su rijetkost, Rabljanka Nikolina Eva Pahljina svojim je primjerom već razoružala kolege u Rapskoj plovidbi. Nakon što su je vidjeli na djelu, nitko od posade rapskog brodarka ne sumnja u Nikolininu odlučnost i sposobnost da dođe do ciljeva koje si je zadala.

Naime Nikolina je jedina cura koja plovi na LNG tankeru "Stena Crystal Sky". Početkom 2014. stigla je sa svoje prve ugovorne oceanske plovidbe i uskoro je čeka povratak na novi „vijad“.

Cura na brodu

- Dok sam se još pripremala za brod, u glavi sam nastojala predvidjeti sve moguće situacije koje bi me mogle tamo snaći, počinje svoju priču Nikolina. - No, nakon ovih 5 i pol mjeseci provedenih na moru, moram priznati da su moji dojmovi više nego pozitivni. Na brodu su me dočekali divni ljudi koji su se prema meni ponijeli veoma profesionalno, tako da se nisam susrela s nikakvim neugodnostima. Svaki sam dan uredno odradivala dobivene zadatke, pa iako sam isprva pomislila da me pokušavaju malo „štedjeti“ na palubi, jer mi daju poslove u uredu, ubrzo sam shvatila da će moja zaduženja na brodu biti ponajviše koncentrirana na uredske poslove.

Naravno, vratiti se kući nakon toliko izbjivanja doista je nevjerovatan doživljaj. Nakon iskrcajanja u Singapuru bila sam sretna što ću napokon vidjeti svoj otok i obitelj, ali večernji doček dobrodošlice od strane prijatelja bio je uistinu posebno iznenađenje.

Kakav je brod na kojem ploviš i koje su tvoje obaveze na njemu?

- "Stena Crystal Sky" je LNG (Liquefied Natural Gas) tanker dug 298 metara i širok 45,8 metara, građen 2011. godine. Brod pogone 4 motora, od kojih 3 imaju mogućnost korištenja plina kao pogonskog goriva, osim što su dizel električni motori, te po 2 motora pokreću 2 propele. Također, na krmi broda je i paluba za helikopter. Na brodu se nalaze 4 membranska tanka koja zaprimaju 174.000 m³ tereta. Kako je brod pod ugovorom do 2015. godine, tako će biti stalno na istoj ruti - ukrcaj u Bonny u Nigeriji, a iskrcaj u Futtsu u Japanu.

Nije toliko strašno "tući more"

Koliko nam je poznato, izvrsna si studentica Pomorskog fakulteta. Mogla bi mirno razmišljati o ostanku na fakultetu, no ti želiš plovidi. Možeš li nam reći, kako si se odlučila za ovaj, za ženu, neuobičajen poziv?

- Pa ne znam baš koliko mirno mogu razmišljati o ostanku, obzirom na „rezove“ u Ministarstvu i sve slabijoj mogućnosti zapošljavanja novih, mladih ljudi na fakultetima. Odlučila sam se za ovaj poziv jer me veže uz ono što volim – more. Nije bilo lako dobiti kadeturu. Kad sam dobila poziv, malo sam se i prepala hoću li izdržati 6 mjeseci na brodu, odvojena od ljudi koje najviše volim, biti toliko vremena s nepoznatim osobama, bez mogućnosti

Svim curama koje krenu ovim putem želim da se prije svega naoružaju strpljenjem

„bijega“. Ali danas, nakon odrađenih 6 mjeseci, vidim da nije toliko strašno. Jako sam se dobro snašla, sprijateljila sa svima i imam osjećaj kao da sam kod kuće. Iako, naravno, dom nikad ništa neće moći zamijeniti.

Kolege u Rapskoj plovidbi puni su riječi hvale za tebe. Koliko ti je značilo iskustvo rada na trajektu?

- Rad na trajektu Rapske plovidbe bio je moj prvi doticaj s radom na brodu. To nije bila kadetura, nije bila stalna odvojenost od dragih ljudi, ali je bilo novo iskustvo, uvod u ono što slijedi dalje. Iako sam tamo radila samo kao mornar, kapetan mi je davao zadatke za koje je znao da će mi dobro doći u daljnjem poslu, kao što su na primjer ispravci karata, publikacija, papirologija i tako. Uvijek se rado sjetim posade s kojom sam radila kao i posada ostalih trajekata, jer su me prihvatili kao jednu od njih.

Ostaješ li na brodu?

- Za sada imam u planu ostati neko vrijeme na brodu, pokušati dostići što viši čin. Bilo bi lijepo doći do čina kapetana jednog dana, ali ako i ne dođem do toga, nije mi toliko važno. Iskustvo na brodu jako puno znači i za mogućnost kasnijeg „prebacivanja“ u uređ, a to je drugi dio mog plana. Doduše u posljednje vrijeme jako se puno priča o ekologiji, pa razmišljam o toj opciji. Nedavno sam upoznala inspektora specijalista za sigurnost u kompaniji, koji je s nama na brodu proveo tjedan dana i mogu reći da sam njegov posao pronašla kao moguću viziju svoje budućnosti. Naravno, sve su ovo tek moji planovi...

Godinu i pol do kadeture

Kako su tvoji najbliži reagirali na tvoju odluku da se otisneš na oceane?

- Pa, svi smo se iznenadili kad sam dobila poziv od Northern Marine Managementa za ukrcaj, a osobito brzinom kojom se odvijao proces papirologije. Ispočetka nikome nije bilo lako, ali imala sam internet na brodu i telefon, tako da sam se često mogla čuti sa svojim najdražima.

Imaš li kakvu poruku za one manje odlučne djevojke koje se još bore s predrasudama o tome ima li mjesta za žene u nautici?

- Mogu im poručiti ono što su meni moji roditelji poručili – idi za onime što misliš da je za tebe. Osobno, ja sam se našla u ovome poslu i nisam se prevarila upisavši Pomorski fakultet u Rijeci. Ako krenu putem kojim sam ja krenula i ako nemaju nikakvu „vezu“, moram im reći da postoji mogućnost za jako dugotrajnim traženjem posla, ali na kraju se isplati. Meni je trebalo preko godine i pol dana dok sam došla do kadeture, iako sam bila jedna od najboljih studenata na svojoj godini. Iskreno, ne bih došla do kadeture niti u tom roku, da nije bilo pomoći mog profesora koji je znao reći pokoju lijepu riječ za mene. Njemu ću uvijek biti zahvalna! Dakle, za pravi početak u ovom sektoru ipak su trebale preporuke profesora, prorektora i dekana. Vjerujte mi, poslala sam na stotine e-mailova, zvala i posjećivala silne agencije, no pravi razlog nepostojanja mjesta za mene ležao je u jednostavnoj činjenici da sam žensko. Stoga svim curama koje krenu ovim putem želim da se prije svega naoružaju strpljenjem, jer će im, uz sreću, ono biti od presudne važnosti, ali isto tako poručujem im da uče, jer doista, samo se znanjem može naprijed. Svim ostalim kolegicama i kolegama koji su uspjeli i plove, želim, naravno, mirno more! ■■

S pogledom na tanker
- Nikolina Pahljina

S ekipom na ulasku u Singapuru

Ništa joj nije teško

Kapetan duge plovidbe Vlatko Dumić radio je s Nikolinom na trajektu Rapske plovidbe:

- Nikolina je prošle godine plovila s nama dva i pol mjeseca, a predrasuda o ženi na brodu, koja je postojala među djelatnicima Rapske plovidbe, raspršila se već u prvoj odrađenoj smjeni. Doista, niti jedan posao na trajektu nije joj bio stran, a osobito ističem njenu teorijsku izobrazbu koju zna savršeno primijeniti u praksi. Za odluku da se otisne na plovidbu znam još iz vremena zajedničkog druženja u Udruzi rapskih samostrelčara i onih dana kada je tek kretala na fakultet, tako da nisam bio iznenađen. Jako mi je drago da je uspjela doći na LNG brod, jer takvi su brodovi tehnološki vrh trgovačke pomarice i mogu se usporediti s nosačima zrakoplova ili nuklearnim podmornicama u vojnoj pomarici. Zanimljiv je to, ali i silno odgovoran posao na kojem će steći ogromno iskustvo i veliko znanje.

Jutro na brodu